

Ενότητα 13

Τρόποι ζωής και επαγγέλματα

Χτίστες

Τραγουδάνε οι χτίστες.

Να χτίζεις μη θαρρείς
που 'ναι να τραγουδάς ένα τραγούδι.

Είναι μια υπόθεση κάπως δύσκολη.

Των οικοδόμων η καρδιά είναι
σαν μια πλατεία για γιορτές,

Πλαμποκοπάει,

μα η σκαλωσιά δεν είναι
μια πλατεία για γιορτές,

εκεί 'ναι πλάσπι κι άνεμος και χιόνι,
τα χέρια που ματώνουν.

Εκεί δεν είναι πάντα φρέσκο το ψωμί,
πάντα ο καφές ζεστός δεν είναι.

Να χτίζεις μη θαρρείς
που 'ναι να τραγουδάς ένα τραγούδι,

μα είναι λεβέντες όλο πείσμα οι χτίστες,
κι η οικοδομή ανεβαίνει,

μ' έφοδο τον ουρανό κυριεύει,
ψηλά και πιο ψηλά, πάντα ψηλότερα.

Στο πρώτο κιόλας πάτωμα
αράδιασαν τις γηάστρες τα πλουτούδια,

και πάνω στα φτερά τους τα πουλιά
τον ήλιο φέρνουνε στο πρώτο μπαλκονάκι...

Ναζήμ Χικμέτ

(μετάφρ. Γιάννης Ρίτσος)

Με τι θα ασχοληθούμε:

- Πώς παίρνουμε πληροφορίες κάνοντας ερωτήσεις
- Πώς μετατρέπουμε τον ευθύ λόγο σε πλάγιο
- Πώς ενώνονται οι προτάσεις μεταξύ τους

Συνέντευξη με τον κύριο Μανόλη

1. Πόσα χρόνια μένετε στην Αντίπαρο, κ. Μανόλη; Με τι ασχολούνταν οι κάτοικοι στο νησί στη δεκαετία του '40 και του '50;

Είμαι 73 χρονών και μένω στο νησί όπου μου τη ζωή. Η μοναδική φορά που άφησα τον τόπο μου είναι όταν έφυγα και γω να κάνω το στρατιωτικό μου.

Οι περισσότεροι τότε ασχολούνταν με τα ζώα και τη γη γιατί ήταν αγρότες. Οι ψαράδες ήταν λίγοι, πέντε, έξι βάρκες «χταποδιάρικες» είχαμε μόνο. Τώρα κανείς δεν τη θέλει τη γη, γιατί τώρα όλοι τη θάλασσα θέλουν!

Το αήεύρι μας τότε το κάναμε εδώ. Είχαμε και μυστωνάδες. Με τα ζώα μας πηγαίναμε τα κριθάρια και τα στάρια μας και παίρναμε το αήεύρι. Όλοι τότε είχαν δικούς τους φούρνους και έφτιαχναν το δικό τους ψωμί. Οι χασάπηδες έρχονταν μια φορά τον χρόνο, κάθε Πάσχα.

Η ζωή ήταν σκληρή γιατί δεν είχαν όλοι χωράφια, αρκετοί δούλευαν εργάτες σε άλλους, αλλά για να τα βγάλουν πέρα είχαν και ζώα, ό,τι μπορούσε ο καθένας.

Πάντως αυτοί που είχαν κτήματα περνούσαν καλά. Είχαν τα στάρια τωνε, τα κριθάρια τωνε, τα κρασιά τωνε, τις επλιές τωνε, τα κρέατα τωνε, τα τυριά τωνε, δεν υπέφεραν τόσο πολύ όσο οι εργάτες. Το μεροκάματο τότε ήταν 25-30 δραχμές, τόσο είχε και η οκά* το κρέας και τα ψάρια.

* οκά: μονάδα μέτρησης βάρους που αντικαταστάθηκε από το κιλό και ισοδυναμεί με 1.282 γραμμάρια

2. Υπάρχουν κάποια επαγγέλματα που έχουν εξαφανιστεί;

Πιο πολύ έχουν απλάξει, παρά εξαφανιστεί. Παλιά είχαμε τα καϊκια που πηγαινοέφερναν τα εμπορεύματα, τώρα έχουμε τα βαπόρια.

Μυλωνάς πια δεν υπάρχει, ούτε και τσαγκάρης που μας έφτιαχνε τα παπούτσια που φορούσαμε. Οι γανωτζήδες* έχουν χαθεί, εδώ και χρόνια.

Τότες εμείς δεν είχαμε νερό, όλοι είχανε το πηγάδι των και είχαμε και τρία μεγάλα πηγάδια σε όλο το χωριό. Από κει πάρναμε νερό που το κουβαλούσαμε με σταμνιά που τα φέρνανε από τη Σίφνο. Πηγαδάδες πια δεν υπάρχουν. Τώρα υπάρχει το γεωτρύπανο.

3. Τι είναι αυτό που σας ενοχλεί σήμερα στον τόπο σας; Τι πιστεύετε ότι σας λείπει;

Παλιά δεν είχαμε τόσους πολλούς τουρίστες. Μάλιστα αυτούς που έρχονταν και πήγαιναν πάνω στο σπήλαιο τους φωνάζαμε «λόρδους» (πλούσιους). «Ηρθανε πάλι οι λόρδοι στο σπήλαιο» λέγαμε. Τώρα όλοι ασχολούνται με τον τουρισμό. Μπαρ, ξενοδοχεία, δωμάτια, σουβενίρ. Πού αγρότης σήμερα! Το καλοκαίρι έρχονται και τον χειμώνα προετοιμαζόμαστε για να τους δεχτούμε. Όλο και περισσότερους περιμένουμε, όλοι και περισσότερο χτίζουμε. Όλοι χτίστες γινήκαμε.

Καλό θα ήταν να φτιάξουν και το απέναντι λιμάνι, της Πούντας, για να μπορεί να δένει το φεριμπότ πιο σύγουρα, γιατί έχουμε και τους αέροδες με τα απαγορευτικά. Η ζωή μας κρέμεται από τα φεριμπότ που μας ενώνουν με την Πάρο, με τα τρόφιμα, τους γιατρούς, με τα πάντα.

συνέντευξη που πήρε μέλος της συγγραφικής ομάδας

1. Διαβάσατε προσεκτικά τη συνέντευξη του κ. Μανόλη Πατέλη; Μπορείτε τώρα να απαντήσετε στις παρακάτω ερωτήσεις:

- Ποιες ήταν οι κύριες ασχολίες των κατοίκων στην Αντίπαρο τις δεκαετίες του '50 και του '60;
- Ποια είναι η αποκλειστική ασχολία των κατοίκων του νησιού σήμερα;
- Ποια επαγγέλματα από παλιότερες εποχές έχουν εξαφανιστεί, σύμφωνα με τα λόγια του κ. Μανόλη;
- Οι περισσότεροι κάτοικοι του νησιού ασχολούνται σήμερα με τον τουρισμό και τις οικοδομικές εργασίες. Πιστεύετε ότι συνδέονται αυτές οι δύο ασχολίες μεταξύ τους;

* γανωτζήδες: κάπιսπταν τα χάπικινα μαγειρικά σκεύη της εποχής με κασσίτερο για να προστατεύονται από τη σκουριά

Συνέντευξη με τον Αντώνη

1. Πόσων χρονών είσαι, Αντώνη;

Είμαι 18 χρονών και πάω στην Γ' Λυκείου. Η Αντίπαρος έχει μόνο δημοτικό και γυμνάσιο και φέτος λειτουργεί και τμήμα Α' Λυκείου. Το σχολείο μου είναι απέναντι, στην Παροικιά της Πάρου. Κάθε πρωί όλα τα παιδιά περνάμε με το φεριμπότ απέναντι στην Πάρο. Μετά παίρνουμε το πλεωφορείο και μας πάει στο σχολείο. Τα φεριμπότ δεν μπορούν να περάσουν όταν έχουμε απαγορευτικά, δηλαδή άσκημο καιρό, πολύ αέρα. Χάνουμε το σχολείο. Δε πένω, ωραία είναι να χάνεις κανά μάθημα, αλλά οι άλλοι προχωρούν και, αν χάσουμε πολλά, μετά είναι δύσκολα...

2. Τι είναι αυτό που σου αρέσει στο χωριό σου; Πώς περνάς τον επεύθερο χρόνο σου;

Μου αρέσει η σχέση μου με το περιβάλλον, γιατί είναι ήρεμα. Οι βόλτες που κάνουμε εμείς εδώ είναι στις παραλίες και στις εξοχές. Είμαστε πολύ δεμένοι με τη φύση. Ακόμα και το καλοκαίρι που έρχονται τουρίστες, εμείς την πρεμία μας δεν τη χάνουμε. Δεν είναι όπως στην Αθήνα. Έχουμε άλλους ρυθμούς.

Τώρα τελευταία μάλιστα έχουν αρχίσει να γίνονται και πράγματα για τους νέους, όπως ομάδες ποδοσφαίρου, χορευτικός σύλλογος, λείπουν όμως και άλλα. Λείπει ένα γυμναστήριο, μια λέσχη για μας tous νέους! Να κάνουμε διάφορα πράγματα. Τώρα μόνο τις καφετέριες έχουμε και το ποδόσφαιρο.

Αυτό που δε μου αρέσει είναι που όλοι ασχολούνται με τον τουρισμό και αυτό ίσα ίσα για tous τέσσερις μήνες το καλοκαίρι. Δε νοιάζονται για μας tous ντόπιους.

3. Εσύ πηγαίνεις καθόλου στην Αθήνα;

Πηγαίνω στην Αθήνα γιατί μου αρέσει η νοοτροπία των ανθρώπων. Δεν ασχολούνται μαζί σου συνέχεια και δεν τους νοιάζει η εμφάνισή σου. Μου αρέσει επειδή είναι μεγάλη πόλη και χάνεσαι. Είσαι άγγωστος μεταξύ αγγώστων. Αν θέλεις να δεις κάποιον, τον ειδοποιείς. Έχει τόσα μέρη που δεν τα έχω δει ακόμα. Κάθε φορά ανακαλύπτω και μια καινούργια περιοχή, ανακαλύπτω έναν καινούριο δρόμο. Αυτά εμείς εδώ δεν τα έχουμε, αφού ξέρουμε και το παραμικρό πετραδάκι.

Πώς να χαθείς; Όλοι ξέρουν πού είσαι! Πάντως δε θα ήθελα να μένω στην Αθήνα.

4. Μπορείς να φανταστείς τον εαυτό σου, πώς θα είσαι σε πέντε, έξι χρόνια; Τι έχεις σκεφτεί για το μέλλον σου; Πώς θα ήθελες να γίνουν τα πράγματα;

Εγώ τώρα σκέφτομαι να βρω μια δουλειά ώστε να μείνω στο νησί. Θα ήθελα να γίνω πλιμενικός. Από την άλλη όμως δεν μπορώ να με φανταστώ να μένω για όλη μου τη ζωή στο ίδιο μέρος. Θα ήθελα να ζήσω σε μια πόλη αλλά όχι για πάντα. Για κάποια χρόνια μόνο, για να έχω και αυτή την εμπειρία.

Μετά εδώ θέλω να γυρίσω, στην Αντίπαρο. Εδώ μεγάλωσα. Μου αρέσει εδώ. Το πανεπιστήμιο δε με ενδιαφέρει.

2. Διαβάσατε προσεκτικά τη συνέντευξη του Αντώνη; Μπορείτε τώρα να απαντήσετε στις παρακάτω ερωτήσεις:

- α. Μπορείτε να περιγράψετε τι σημαίνει το «απαγορευτικό»; Πώς πιστεύετε ότι νιώθουν οι κάτοικοι του νησιού όταν διακόπτεται η επικοινωνία με την Πάρο;
- β. Ποια πιστεύετε, τελικά, ότι είναι η γνώμη του Αντώνη για την Αθήνα; Του αρέσει και για ποιους λόγους;

3. Τώρα που έχετε απαντήσει σε όλες τις ερωτήσεις, θα μπορούσατε να συγκρίνετε τις απόψεις των δυο προσώπων; Παρακάτω σας προτείνουμε κάποια σημεία από τις δύο συνέντεύξεις που μπορεί να σας βοηθήσουν!

- ➡ Η ηλικία του καθενός και η σχέση του με το νησί του.
- ➡ Τι πιστεύουν και οι δυο για τον τουρισμό στο νησί τους; Υπάρχει κάτι που τους ενοχλεί;
- ➡ Αγαπούν και οι δυο τον τόπο τους; Πώς το καταλαβαίνετε;

Με τη συνέντευξη μπορούμε να ακούσουμε τα λόγια κάποιου όπως ακριβώς τα είπε. Αυτός είναι ο ευθύς, ο άμεσος τρόπος.

Μπορούμε όμως να μάθουμε τα λόγια του με τη βοήθεια κάποιου άλλου, τρίτου προσώπου, που μας τα μεταφέρει. Αυτός είναι ο πλάγιος, ο έμμεσος τρόπος.

Στον πίνακα που ακολουθεί μπορείτε να δείτε τις αλλαγές που γίνονται στις εγκλίσεις από τον ευθύ λόγο στον πλάγιο και το αντίστροφο.

Ευθύς λόγος	Πλάγιος λόγος
έγκλιση οριστική «Είμαι 18 χρονών»	εξάρτηση από ρήματα όπως μιλάω, απαντάω, γνωρίζω, νομίζω, ρωτάω, απορώ κτλ.
έγκλιση υποτακτική «Να μιλάτε, παρακαλώ, πιο αργά»	εξαρτημένη πρόταση Ο Αντώνης απάντησε ότι <u>είναι 18 χρονών</u> .
έγκλιση προστακτική «Πες μου τη γνώμη σου»	εξαρτημένη πρόταση Ο Αντώνης παρακάλεσε τη δημοσιογράφο <u>να μιλάει πιο αργά</u> . εξαρτημένη πρόταση Η δημοσιογράφος ζήτησε από τον Αντώνη <u>να της πει τη γνώμη του</u> .

Τρόποι ζωής και επαγγέλματα

- 4.** Στην εφημερίδα του σχολείου σας αποφασίσατε να γράψετε ένα άρθρο με τίτλο «Επαγγέλματα – Τρόποι ζωής». Για τον πόλο αυτό πρέπει να μεταφέρετε την ερώτηση 2 από τη συνέντευξη του κ. Μανόλη Πατέλη στην εφημερίδα στον πλάγιο πόλο.

Θα ξεκινήσετε έτσι: «Ο κ. Μανόλης στο ερώτημα της δημοσιογράφου απάντησε...»

- 5.** Στο απόσπασμα που ακολουθεί, ο πατέρας με τον γιο του βρίσκονται σε ένα παζάρι στα τέλη του 19ου αιώνα. Για να γίνει πιο ζωντανό το απόσπασμα, θα πρέπει να μεταφέρετε τον πλάγιο πόλο σε ευθύ κάνοντας τις αλλαγές που χρειάζονται:

...Εγώ, που πρώτη φορά πήγαινα στην πόλη, ήμουνα όλο μάτια.

Οι άνθρωποι πηγαίνονταν, σπρώχνονταν, φώναζαν. Οι πιο πολλοί ήταν πεζοί. Αυτοί κάναν και τον μεγαλύτερο σαματά. Οι άλλοι, οι πιο πιανούμενοι *as πούμε*, πήγαιναν καθάλα στα μουλάρια. Πέφασαν και δυο τρεις άμαξες. Οι αμαξάδες *tous μας* φώναξαν να κάνουμε στην μπάντα και χτυπούσαν στον αέρα το καμτσίκι *tous*. Εμείς παραμερίζαμε πασπαλισμένοι από σκόνη.

Ο πατέρας μου είπε ότι εδώ ήταν το Παζάρι Τζαμί. Μου πρότεινε να πουλήσουμε πρώτα αυτά που είχαμε στον ντορβά και μετά να φύγουμε.

Πιάσαμε θέση μπροστά σε μια παράγκα. Σε λίγο βγήκε ο μαγαζάτορας και μας είπε να φύγουμε γιατί του κρύβαμε τη μόστρα. Πήγαμε παραπέρα. Και κει τα ίδια. Ο πατέρας μου αναρωτήθηκε αν υπάρχει κάπου τόπος για μας. Άκουσαν τη φασαρία και οι άλλοι μαγαζάτορες και μας φώναξαν να τραβηγτούμε στην άκρια. Τι να κάνουμε. Τραβηγτήκαμε. Ο πατέρας άπλωσε μια πετσέτα, τοποθέτησε τα χόρτα, έβαλε μπροστά το καλάθι με τ' αυγά και στάθηκε πιο πίσω με την πουλάδα στα χέρια.

Από πέρα φάνηκε ο χαλθατζής. Αμέσως ο σαλεπιτζής φώναξε δυνατά: «Σαλέπι, ζεστό σαλέπι».

Μαρούλια Κηλιάφα, Ένα δέντρο στην αυλή μας, εκδ. Κέδρος, Αθήνα, 1980

- 6.** Μπορείτε να βρείτε ποιες προτάσεις συνδέουν οι υπογραμμισμένοι σύνδεσμοι και τι είδος σύνδεσης έχουμε (υποτακτική ή παρατακτική);

«...Πηγαίνω στην Αθήνα γιατί μου αρέσει η νοοτροπία των ανθρώπων. Δεν ασχολούνται μαζί σου συνέχεια και δεν *tous* νοιάζει η εμφάνισή σου. Μου αρέσει επειδή είναι μεγάλη πόλη και χάνεσαι. Είσαι άγγωστος μεταξύ αγγώστων. Άν θέλεις να δεις κάποιον, τον ειδοποιείς. Έχει τόσα μέρη που δεν τα έχω δει ακόμα. Κάθε φορά ανακαλύπτω και μια καινούρια περιοχή, ανακαλύπτω έναν καινούριο δρόμο. Αυτά εμείς εδώ δεν τα έχουμε, αφού ξέρουμε και το παραμικρό πετραδάκι!»

- 7. α.** Θα μπορούσατε να πάρετε κι εσείς μια συνέντευξη από έναν άνθρωπο της πόλης σας ή του χωριού σας για την εφομερίδα σας; Ετοιμάστε λοιπόν τις ερωτήσεις που θα κάνετε!

Αν θέλετε να μάθετε πώς ήταν η πόλη σας ή το χωριό σας παλιά, θα ρωτήσετε κάποιον μεγαλύτερο. Αν σας ενδιαφέρει το σήμερα, θα μιλήσετε με κάποιον νεότερο.

Ρωτήστε:

- ➡ για την καθημερινή ή για την επαγγελματική τους ζωή
- ➡ για τις συνήθειες των ανθρώπων
- ➡ πώς περνούν τον ελεύθερο χρόνο τους
- ➡ τι τους αρέσει στην πόλη / στο χωριό τους και τι όχι
- ➡ αν θα ήθελαν να αλλάξουν κάτι
- ➡ τι θυμούνται οι παλιότεροι από παλιά και τι έχει αλλάξει σήμερα
- ➡ πώς φαντάζονται οι νεότεροι το μελλοντικό τους στην πόλη / στο χωριό τους

Αυτές είναι κάποιες ενδεικτικές ερωτήσεις. Εσείς όμως είστε οι δημοσιογράφοι! Μπορείτε να γράψετε όποιες άλλες ερωτήσεις θέλετε.

β. Στην άσκηση 5 αναφέρονται τα επαγγέλματα σαλεπιτζής και χαλβατζής. Ξέρετε τι ακριβώς έκαναν αυτοί οι άνθρωποι; Υπάρχουν ακόμα αυτά τα επαγγέλματα;

Πάρτε συνεντεύξεις από κάποιους μεγαλύτερους ζητώντας πληροφορίες για άλλα τέτοια επαγγέλματα που έχουν εξαφανιστεί στις μέρες μας και κρατήστε σημειώσεις. Γράψτε ένα άρθρο για την εφομερίδα του σχολείου σας με τίτλο «Επαγγέλματα του παρελθόντος». Φτιάξτε στήλες, γράψτε λίγα λόγια για αυτά τα επαγγέλματα και αναφέρετε με ποια άλλα έχουν αντικατασταθεί.